

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De eisdem, Sermo XLII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

nite benedicti patris mei, percipite regnum quod vobis paratum est ab origine mudi. Qui dederit esurienti panem, dabit sibi regnum: negabit sibi fontem vitæ, sitienti aquæ calicem qui negarit. Amore pauperis Deus suum regnum vendit: & ut emere illud omnis homo possit, fragmentum panis ponit in precium, quia vult habere omnes, qui tantum petit precij, quantum hominem scit habere. Deus regnum suum fragmento panis vendit: quis excusare poterit non eumentem, quem tanta vilitas venditionis accusat? Fratres, prandium nostrum sit pauperis cœna, ut mensa Christi nostrum paretur in prandium; promittente ipso, cum dicit; Manducabitis in mensa mea in regno meo. Fratres, sint deliciae pauperum nostra ieiunia, ut temporale ieiunium nostrum in aternas possit nobis delicias immutari. Homo dando pauperi das tibi; quia quod pauperi non dederis, habebit alter. Tu solum quod pauperi dederis, hoc habebis.

Luc. 11.

De eisdem, Sermo XLII.

Ieiunij bona fratres, prout potuimus superiori sermone perstrinximus, & quod esset oratio cognata ieiunio, patefecimus ipsa conclusione sermonis. Sed quia ieiunium sine misericordia deficit, ieiunium sine pietate ieiunat, sine miseratione infirmatur oratio, oratio sine largitate lassescit; reficiamus nostrum misericordiæ exhibitione ieiunium; orationem nostram pietatis erigamus auditu, adhibeamus ieiunio misericordiam patronam; quia fames est, auaritiæ ieiunium sine misericordia; cupiditatis pœna est, sine pietate ieiunium; vltio, non deuotio est, non Deo ieiunare, sed sacculo; atterere se abstinentia, & hydropi cupiditatis inflari; exonerare ven-

• trem

trem cibus, & mentem pecuniæ pondere prægrauare. Ipsum se redigit in sacculum, qui pecuniam nescit prorogare, sed claudere: iste alienorum custos, non dominus est suorum, quia parat alij, negat sibi, cum misericors eroget, quod auarus oppreßit. Est ager cultus sine semine, sine miseratione ieiunans. Ager cultus caret sentibus, vitat gramina: euadit totum quod est negligentia, quod est squallores, sed sicut sine semine fit sterilis, ipso cultu fructum non dat, dat laborem, & ad bonam frugem non valet peruenire: ieiunans ita excolit animam, purgat sensus, cor mundat, abscindit vitia, eradicat crimina, dat menti cultum, corpori dat decorem, sed sine misericordia ad fructum vitæ non peruenit, ad salutis præmium non vadit. Quod est sine rege aula regia, hoc est sine largitate ieiunium. Aula regis fulget auro, nitet marmore, picturis splendet, gradescit spatiis, leuatur culmine, amœnatur viretis, ipso terribilis est secreto: sed sine rege honorem non habet, caret gloria, est vacua solitudo, est clausa eremus, est horribilis solitudo: sic ieiunium lucet innocentia, radiat castitate, fulget actu, pingitur moribus, incessu micat, sanctitatis toto magnificatur ornatu: sed sine misericordia gloriam non habet, mercede caret, palmam non tenet, perdit fiduciam supplicandi, impetrandi meritum non capeßit: attestante scriptura, quæ dicit;

Prou. 21. Qui claudit aurem ne audiat infirmum, & ipse clamabit, & non erit qui exaudiat. Quomodo petet misericordiam, qui negarit? iudicium, inquit, sine misericordia fiet illi, qui non fecerit misericordiam, misericordiam qui non dat alij, tollit sibi. Misericordia sibi erit, qui spargit pauperi. Disperdit, inquit, dedit pauperibus, iustitia eius manet in sæculum sæculi. Misericordiam qui seminat inopi, sibi metet.

Qui

Prou. 21.
Iuxta
LXX.

Psal. 111.

Psal. 125.

Qui seminant, inquit, in lachrymis, in gaudio metent. Non sic imber infundit terram, quomodo ieiunium lachrymæ rigant pauperum. Homo in lachrymas pauperum iacta semina ieiunij tui: quia siccantur ieiunij virtutes, arescunt ieiunantium messes, quæ pauperum fletibus non fuerint irrigatæ. Cæli pluuia infundit terram; lachrymæ pauperis cælum rigant. ergo sicut cælum, & expectat de ploratu pauperum vice roris, quia misericordia arat cæli campos. sulcos ducit, pietas per superna, illic misericordia seminat; quia quæ susceperit manus pauperis, ibi metit, ibi segetem colligit, qui semen suum pauperi commiserit hic serendum. Beatus cui seminanti sic æterna horrea perpetem præparantur ad vitam. Hunc se-
rentem B. Apostolus perscribebat, cum diceret; Hoc autem dico. Qui parce seminant, parce & metet; & qui seminat in benedictionibus, de benedictionibus & metet: vnusquisque sicut proposuit cordi suo, non ex tristitia aut ex necessitate: hilarem enim datorem diligit Deus. Magna sunt opera domini, sed magnitudinem præcellit misericordiæ magnitudo, nam quum dixisset Propheta; Magna opera domini, adiecit alibi; Misericordiæ eius super omnia opera eius. Misericordia, fratres implet cælum; replet terram: domine, inquit, in cælo misericordia tua. Et idē ipse; Misericordia domini plena est terra. Et re vera fratres, periisset totū quod Deus fecerat, nisi misericordia subuenisset, culpa & vltio quicquid in hunc mundū venerat, auferebāt; quia & fragilitas semper tendebat ad lapsum, & co-
gebatur ad vindictam semper censura iudicantis. Sic angelus deficitur è cælo; sic de paradiso exulat homo, sic mundus diluuiο deletur, sic gentes confunduntur linguis, dantur gladio, sic exuruntur vrbes incendio diuino, sic ex Aegypto plebs educta in

2. Cor. 9.

Psal. 110.

Psal. 144.

Psal. 35.

Psal. 32.

Esa. 14.

Genes. 3.

Genes. 7.

Genes. 11

Genes. 14

Gen. 19.

K

cremo Exod. 19.

- Num. 16.* eremo occulebatur, sic terra hians vorat popu-
Matt. 24. lum: & ne multis, sic Iudæam ultor Christi sanguinis
 Romanus deleuit exercitus. Hæc est Christi magna,
 larga, sola misericordia, quæ iudicium omne in diem
 seruauit vnum, & homini totum tempus ad pœni-
 tentiæ deputauit inducias, vt quod de vitiis infantia
 suscipit, rapit adolescentia, inuadit iuuentus, corri-
 gat vel senectus: & de peccato vel tunc pœniteat,
 quando sentit iam se non posse peccare, & tunc sal-
 tem, reatum deserat, quando illum reliquerit iam rea-
 tus: faciat de necessitate virtutē, moriatur innocens,
 qui totus vixit in crimine. Hinc est quod Propheta ad
 misericordiam currit totus, quia fiduciā de sua iusti-
 tia non habebat. Miserere, inquit, mei Deus secundum
Psal. 50. magnam misericordiam tuam. Et quare magnā? quia
Psal. 85. misericordia tua, inquit, magna est super me, & eruisti
 animā meā ex inferno inferiori. Et si Deus reddit per
 misericordiā, quod per iudiciū deperierat, homo tibi
 quid stare, quid constare sine misericordia tu putabas?
 Probatum est ergo tibi non ieiunium solum, sed
Gen. 18. omnes sine misericordia mutare virtu es. Abra-
 ham cœlestis conuiuij principem humanitas ardens
 Deo impensa perficit: nam quia duos cum Deo ter-
 renam suscepit ad mensam, orientis & occidentis po-
 pulum mensam suscepit ad cœlestem. Venient, inquit,
 ab oriente & occidente, & recumbent cum Abra-
Gen. 19. ham, Isaac, & Iacob in regno cœlorum. Loth quia hos-
 pitio suscepit angelos, iudicium præuenit. Hinc ge-
 hennam vicit in carne: misericordem nescit diuinus
 ignis exurere. Facit ergo misericordiam qui vult ge-
 hennæ incendium non timere. Denique veniens
 Christus antè de misericordia disputat, quam iudicer
Matt. 25. de reatu. Cum sederit, inquit, super thronum glo-
 riæ suæ, dicet: Esuriui, & nō dedistis mihi manducare.
 Non

Non dixit occidistis, furtum fecistis: sed esuriui ego, & non dedistis mihi manducare: De crimine non præstabit causas, cui de misericordia causa cōstabit. Quare? quia date eleemosynam, & ecce sunt vobis omnia munda. Non iudicabitur de culpa, cui de largitate laus defertur à iudice: vindictam non exigit, humanitatis debitum qui fatetur. Esuriui, inquit, & non dedistis mihi manducare. Manducat Deus in cœlo panem, quem perceperit pauper in terra. Quamdiu fecistis vni ex minimis istis, mihi fecistis. Da ergo panem, da potum, da vestimentum, da tectum, si Deum debitorem, non iudicem vis habere: nihil nos docebit in terra, si nobis in cœlo misericordia sit patrona.

Luc. 11.

Matt. 25.

De oratione, ieiunio, & eleemosyna, Sermo XLIII.

POpulis populariter est loquendum, communio compellanda est sermone communi, omnibus necessaria dicenda sunt more omnium, naturalis lingua chara simplicibus, doctis dulcis, docens loquatur omnibus profutura: ergo hodie imperito verbo veniam dent periti. Tria sunt, tria fratres, per quæ stat fides, constat deuotio, manet virtus; Oratio, Ieiunium, Misericordia. Quod oratio pulsat, impetrat ieiunium, misericordia accipit. Oratio, Misericordia, Ieiunium, sunt hæc tria vnum, dant hæc sibi inuicem vitam. Est namque orationis anima ieiunium; ieiunii vita misericordia est. Hæc nemo rescindat; nesciunt separari. Horum qui vnum habet, ista qui simul non habet, nihil habet. Ergo qui orat, ieiunet; qui ieiunat, misereatur; audiat petentem, qui petens optat audiri; auditum Dei aperit sibi, qui suum supplicanti non claudit auditum. Ieiunium ieiunator intelligat, esurientem sentiat, qui vult Deum sentire

K 2

quod